

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδομένη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25

Ἐδουλοῦσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ

Δραχ. Ν 14.

Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Τὸ Ἔθνος ἐκ πολλῶν δοκιμασιῶν τοῦ παρελθόντος εἶχε καταστῆναι δύσπιστον πρὸς πᾶσαν ἐλπίδα, εἶχε σχεδὸν ἀποθαρρυνθεῖ περὶ τοῦ μέλλοντός του καὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν προαιωνίων πόθων του· οὕτω ἡ διάνοια καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ εἶχον στραφεῖ ἀπὸ τινος εἰς τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀτομικῆς εὐπραγίας, ἐκ τούτου δὲ πολλοὶ εἶκαζον ὅτι τὸ φρόνημα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπέμαθε τὰς παραδόσεις τῆς φυλῆς του καὶ περιώρισε τὸν ὄριζόντα τῶν ἐλπίδων του εἰς στενὸν καὶ τραπεζιῶν κύκλον. Μέχρις ἐπ' ἐσχάτων ὀλίγοις παρ' ἡμῖν εἶχον ἐδραϊὰν πεποιοθῆναι περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Κυβερνητικῆς ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ τελευταίου ἐθνικοῦ ὄρασμοῦ, καὶ ὀλιγώτεροι ἐπίστευον εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὃν παρήγαγε παρ' ἡμῖν τὸ ἐν Φιλιππουπόλει τολμηθὲν πραξικόπημα. Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ ἐξελεσθῆ ἂν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐδείχθη μικρόψυχος ἀπὸ τῶν ἀποτυχιῶν καὶ δοκιμασιῶν τοῦ παρελθόντος, ἂν ὑπερέβησε τὰς συμφορὰς του καὶ ἂν ταχύτερον τοῦ δέοντος κατελήθην ἐκ τῆς ἀπαγορευτέσεως ἐκείνης ἣτις εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποσβέσεως πάσης ἐλπίδος, ἢ ἂν δικαίως ἤρξατο ν' ἀπελπίσθαι περὶ τοῦ μέλλοντός του καὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν πόθων του. Τοιαύτη ἐξέτασις ἤθελε φέρει ἡμᾶς εἰς τὴν ἀνασκοπὴν τοῦ παρελθόντος τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, ἣτις οὐδαμῶς συμφέρει νὰ προκαλῆται κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ταύτας στιγμὰς τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου.

Εὐτυχῶς αἱ τελευταῖαι ἐκδηλώσεις τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος ἐγκαίρως ἐπήλθον ἵνα διαψεύσωσι τὰς ἰδέας τῶν ἀπαισιοδόξων, περὶ τῶν ἀρετῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ νὰ δεῖξωσιν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ δὲν ἠλθισμένη τὰς παραδόσεις καὶ τὸ εἰκοτὸν παρελθόν, οὐδὲ ἀπεφάσισεν ἀκόμη ἀμετακλήτως νὰ προδώσῃ τὴν παρακαταθήκην ἣτις ἐνεπιστεύθη αὐτῇ ὑπὸ τῶν αἰώνων. Πολυσήμενον φαινόμενον ἐξ οὗ ἄς προσέλωσιν ν' ἀντλήσωσι παρηγορίαν καὶ ἐλπίδα οἱ πᾶσαν ἐλπίδα ἀπολέσαντες περὶ τῆς ἀκμαιοῦς τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ οἱ ἀμφιβάλλοντες περὶ τῆς γνησιότητος τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν.

Ἐμεῖς ἐνταῦθα οἱ ἐν Πάτραις εὐρέθημεν κατὰ τὴν προχθὲς Τετάρτην πρὸ γεγονότων ἱκανῶν νὰ ἐμβάλλωσιν τὸ θάρρος καὶ εἰς τοὺς μαλλον ἀέλπιδας καὶ νὰ κάμωσι νὰ πάλλῃ ἐκ συγκινήσεως καὶ ἡ μάλλον ἀποσκληρυνθεῖσα καρδία. Ἐν μέσῳ τῆς ἀπογορευτέσεως καὶ τῶν ἀμφιστοιῶν τοῦ ἔθνους ἠκούσθη ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος καλοῦσης τὰ εἰκοτὸν τέκνα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τόσοῦ ἱεροῦ ὅσον καὶ δυσχεροῦς καθήκοντος καὶ ἡ φωνὴ αὕτη εὐρὴν ἀνοικτὴν τὴν καρδίαν τῶν καὶ ἀντήχησεν ἐν αὐτῇ ὡς ἡ σάλπιγξ τοῦ Ἀρχαγγέλου καλοῦσα εἰς ἀνάστασιν. Δὲν ὑπῆρξεν ἐνδοιασμός ἐν τῇ ψυχῇ τῶν νέων τῆς πατρίδος μας, δὲν ἐχρειάσθη διὰ τὴν ἀφύπνισιν τῶν αἰσθημάτων τῶν προτροπῇ ἢ παρότρυνσις ὡς εἰς ἄνθρωπος ἢ εἰς τὰ ὄπλα καλουμένην νεολαία ἐκινήθη ὅπως σπεύσῃ ἐκεῖ ὅπου ἡ πατρίς τὴν ἐκάλεσε καὶ ἐκινήθη ἔθνος ἐκ πατριωτισμοῦ καὶ πλήρης ἀγάπης πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑπερτάτου καθήκοντος. Ἦτο θέαμα ἀλθῶς εὐφρόσυνον γὰρ βλέπει τις τοὺς νέους τῆς

πατρίδος προμάχους προσερχομένους ὡς εἰς πανήγυριν, ἐν ἄκρᾳ ἀγαλλιάσει, ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς ὠραίας ἡμῶν σημαίας καὶ ὑπὸ τὸν ἦχον τῆς μουσικῆς εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καὶ μίαν μόνην ἔχοντες ἐν τῇ ψυχῇ ἀνησυχίαν τὴν ἀνησυχίαν τῆς βραδύτητος.

Ὅστις παρ' ἡμῖν εἶδε κατὰ τὴν προχθὲς Τετάρτην τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ κληθέντων ἡμετέρων συμπολιτῶν, ὅστις ἐδυνήθη ν' ἀναγνώσῃ, εἰς τὰ ὑπερήφανα μέτωπα αὐτῶν τὸν μύχον πόθον τῆς καρδίας τῶν, ὅστις γνωρίζει τὰς κοινωνικὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς διατελοῦσιν οἱ πλείοτεροι ἐξ αὐτῶν, μεγάλῃ ἤντησαν παρηγορίαν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ μεγάλας ἠρύσθησαν ἐλπίδας περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ γένους ἡμῶν.

Τὸ γεγονός ἀναγράφομεν μετὰ συγκινήσεως καὶ εὐλογοῦμεν τὴν στιγμήν ταύτην ἣτις παρέχει ἡμῖν τὴν εὐκαιρίαν νὰ γίνωμεν οἱ κήρυκες αὐτοῦ ἔκλειψουσι δ' ἐν τῷ στόματι ἡμῶν οἱ ἔπαινοι ὧν ἐγένοντο ἄξιοι οἱ ἄριστοι νέοι τῆς πόλεως ἡμῶν, διότι αἰσθανόμεθα ὅτι οὐδεὶς ἔπαινος εἶναι ἐπαρκής.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ὁ πρῶτος δι' οὗ προσέρχονται εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ οἱ καλούμενοι εἰς αὐτάς κατὰ τὰς κρίσεις ταύτας στιγμὰς τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου, ἀρκεῖ μόνος νὰ ἐμπούνη χρηστὰς ἐλπίδας περὶ τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ ν' ἀποσείη πᾶσαν ἀμφιστοιῶν περὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τοῦ λαοῦ.

Εἰς τὴν προθυμίαν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν νεωτέρων ἡμῶν στρατιωτῶν ἀποδίδομεν τὴν μεγίστην ταύτην σημασίαν, διότι γνωρίζομεν ὅτι ὑπαγορεύονται ἐκ τοῦ αἰσθηματος καὶ μόνου τοῦ αἰσθηματος καὶ κρατῦνται ἐν μέσῳ ἀμφιστοιῶν καὶ ἀπογορευτέσεως τοῦ παρελθόντος ἐκ τῶν δεινοτέρων. Δὲν ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην ἐξορμήσεως, οὐδ' ἠκούσαν ποσῶς τὴν ἀπειλὴν τῆς τιμωρίας ἕξωρηθήσαν μόνον ἐκ τῆς ἰδίας συνειδήσεως καὶ ἠκούσαν μόνον τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος, καὶ προσήλθον αὐθόρμητοι, ἐν συγκινήσει, ἐν ἐνθουσιασμῷ, ἐν ἀνοπομονησίᾳ. Δυναμέθα λοιπὸν νὰ ἐλπίζομεν ὅτι ἐθνικαὶ ὑποθέσεις διὰ τοιούτων ὀπλων ὑπερασπιζόμεναι, δὲν ἀπόλυνται διὰ τοὺς λαοὺς καὶ ν' ἀτενίζωμεν εἰς τὸ μέλλον τοῦ γένους ἡμῶν μετὰ θάρρους. Ἄς ἦναι εὐλογημένοι ἐκεῖνοι οἵτινες διὰ τῆς ἀγνοίας τοῦ αἰσθηματος καὶ τῆς ἰσχύος αὐτῶν αὐταπαροήσεως, ἐμποιοῦσι τοιαύτας ἐλπίδας εἰς τὴν πεπονημένην καρδίαν τῆς πατρίδος.

Προχθὲς Τετάρτην οἱ ἐν τῇ Ἀφῷ πόλει καλούμενοι εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ἡμέτεροι νεαροὶ συμπολιτῆται ἐν σώματι, ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας καὶ ὑπὸ τὸν ἦχον τῆς ἐγχαυροῦ μουσικῆς κατήλθον τὴν πρῶταν εἰς τὴν κάτω πόλιν καὶ διὰ ζητωκραυγῶν καὶ ἄλλων ἐκδηλώσεων ἄγνωστου ἐνθουσιασμοῦ ἐξεδήλωσαν τὴν χαρὰν αὐτῶν ὅτι ἐπέστη ἡ στιγμή τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ὑπερτάτου εἰς τὴν πατρίδα καθήκοντος καὶ ἐξήτησαν τὴν κατάταξίν των. Τούτους ἠκολούθουν οἱ

γονεῖς, οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι ἐν στοργῇ, πάντες δὲ οἱ βλέποντες αὐτοὺς παρελαύνοντας, εὐσταλεῖς καὶ ἐνθουσιῶντας θαθεῖαν ἠσθάνοντο συγκίνησιν καὶ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Προσῆλθον εἰς τὸ δημοτικὸν κατάστημα καὶ ἐξήτησαν τὸν κ. Δήμαρχον, ὅστις δυστυχῶς δὲν εὐρέθη εἰς τὸ γραφεῖον του κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν μετέβησαν ἀκολουθῶντες εἰς τὴν Νομαρχίαν ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐζητωκραύγασαν ὑπὲρ τοῦ πολέμου. Ὁ κ. Νομάρχης ἐκ τοῦ ἐξώστου ἀπήθθη αὐτοῖς εὐγλωττον προσλαλιὰν ἐπήνεσε τὴν προθυμίαν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν των, παρότρυνεν πάντας εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος, ὅπερ αἱ παρούσαι κρίσεις μοι περιστάσεις τῆς πατρίδος ἐπιβάλλουσι καὶ συνέστησε νὰ ἔχωσι πίστιν καὶ πεποιοθῆναι εἰς τὴν εὐνοῖαν καὶ τὸν πατριωτισμόν τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεως. Περὶ τῆς ἀξίας καὶ τῆς σημασίας τοῦ γεγονότος τούτου, ἀρκετὰ ἐξεθέσαμεν ἀνωτέρω ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς ἰδίας ἡμέρας καὶ οἱ νέοι ἑφεδρῶν τῆς κάτω πόλεως, ἐπόμενοι τῷ παρὰ δείγματι τῶν τῆς Ἀφῶ, ἐν σώματι, μετὰ χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ, μετὰ σημαίων καὶ μουσικῆς περιήλθον τὴν πόλιν καὶ ἐξήτησαν τὴν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ κατάταξίν των. Ἡ ἐνθουσιώδης συνοδία διερχομένη τὰς ὁδοὺς προεκάλει παντοῦ τὴν συγκίνησιν καὶ ἀπέσπα τοὺς ἐπαίνοους. Ὁ ποιητὴς κ. Ἰ. Κόκκαλης ἀπέθνηκεν ὠραϊστότατον καὶ ἐνθουσιαστικὸν ποίημα, ὃ δὲ δημοτικὸς ῥήτωρ κ. Ἡλ. Συνοδινὸς εὐγλωττον λόγον πολλάκις χειροκροτηθέντα. Περὶ τὸ ἑσπέρας ἡ συνοδία ἐφθασεν εἰς τὸ Νομαρχιακὸν κατάστημα ἐκ τοῦ ἐξώστου τοῦ ὁποῦ ο. κ. Νομάρχης ὠμίλησεν ἀρκετὰ ὑπὸ τὸ ἴδιον πνεῦμα τῆς πρωινής προσλαλιᾶς του· μέχρι θαθεῖας νυκτὸς οἱ νέοι καθ' ὁμίλους ἐξηκολούθουν πανηγυρίζοντες τὸ αἶσιον γεγονός τῆς εἰς τὸν στρατὸν κλησεῶς τῶν ἐν τάξει καὶ κοσμιότητι, ἥδη δὲ πάντες εἰσὶν ἔτοιμοι πρὸς ἀναχώρησιν, συνεπιφέροντες τὰς εὐχὰς καὶ τὰς εὐλογίας ὅλων.

Τὸ εἴπομεν καὶ ἀνωτέρω οἱ ἡμέτεροι νέοι συμπόλιται οἱ ἔχοντες τὴν εὐτυχίαν, νὰ καλῶνται ὑπὸ τῆς πατρίδος εἰς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων της, οὔτε εἶχον οὔτε ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην παρορμητέσεως τινος εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑπερτάτου καθήκοντος. Οὐχ ἤϊττον παρετηρηθῆ ἡ ἐπιστοία ὅλων τῶν παρ' ἡμῖν πολιτευτῶν ἐκτῆς ἰσχύος ταύτης συγκινήσεως ἣτις κατέλαβε τὸν τόπον κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην στιγμήν. Οὔτε εἰς τῶν ἡμετέρων μεγάλων ἀνδρῶν τῶν λεγομένων προσωπικοτήτων, ἐφάνη συμμετέχων κατὰ τινα τρόπον τοῦ ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν ἡμετέρων νέων, ἢ ἐνθαρρύνων ἢ ὑποβασιζῶν αὐτόν. Ἐξήνητλησαν φαίνεται οἱ ἄνθρωποι πᾶσαν αὐτῶν τὴν εὐγλωττίαν εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν καὶ κατησώτευσαν τοὺς θεσαυροὺς τῆς λογικῆς καὶ τῆς σοφιστείας των εἰς τὴν ἀγρὰν τῶν ψήφων, ὥστε δὲν ἀπέμεινεν ἐν τῇ καρδίᾳ των ὀλίγη ζέσις ἵνα ἀναζωπυρῆσιν τὸ ἐθνικὸν φρόνημα. Εἶναι ἀξιολύπητοι διὰ τὴν ἐνδειὰν των ταύτην! Μῆτες

δ κ. Δήμαρχος εφάνη ποῦ, μήτε κανείς τῶν ἡμετέρων βουλευτῶν, ἢ ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἀξιοῦσι πᾶσαν τιμὴν ὑπὲρ ἑαυτῶν, πᾶν ἀξίωμα ὑπὲρ τῶν οἰκείων καὶ φίλων, ἵνα ἀπευθῆναι εἰς τοὺς νεαροὺς ἡμῶν στρατιώτας, ἕνα λόγον, μίαν ἐνθάρρυνσιν, ἕνα χαιρετισμὸν. Ἠγρήθησαν πολὺ οἱ ἄνθρωποι περιερχόμενοι τὰ καπηλεῖα κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν καὶ ἤδη κοιμοῦνται ἠλιθίως ἐπὶ τῶν δαφνῶν τῆς τῆς 7 Ἀπριλίου καὶ δὲν δύναται νὰ τοὺς ἐξεγείρῃ οὐδὲν, οὐδ' ὁ κῶδων τοῦ ἐσχάτου κινδύνου ὅστις πρὸ τόσου χρόνου θαρῶς σημαίνει. Καπηλοὶ τῆς πολιτικῆς, δὲν συνηθάνθησαν ἀκόμη ὅτι εἶχον ἐπὶ τοῦ προκειμένου καθήκοντα καὶ ἐφυσχηζοῦσιν ὡς εἰ περὶ οὐδενὸς ἐπρόκειτο. Ἀν ἐρωτῶσι νὰ μάθωσι πῶς ἡνῶσαν νὰ ἐξασκήσουν τὴν ἐπὶ τοῦ πλήθους ἐπιρροήν των, οἱ προκατοχοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, κατὰ πᾶσαν τοῦ ἔθνους συγκίνησιν; Τὸ 1854 δὲν ἀπέχει πολὺ ἀπ' ἡμῶν, ἀλλ' οἱ πολιτικοὶ ἡμῶν πολὺ ἀπέχουσι τῶν πολιτικῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ εἶναι εὐτύχημα ὅτι ὁ λαὸς οὐδεμίαν ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς σημερινοὺς ἡμῶν πολιτευτὰς, καὶ ἐνεργεῖ ἐξ ἰδίων ἐμπνεύσεων, διότι ἐὰν ἐνεπνέστο κατὰ τινα τρόπον ἐξ αὐτῶν καὶ τῆς φιλοπατρίας των, θὰ ἦτο ἀνίκανος νὰ κατανοήσῃ τὸ μέγεθος τῶν περιστάσεων καὶ νὰ ὑποβληθῇ τὸσον εὐχαρίστως εἰς τὰς ζητούμενας παρ' αὐτοῦ θυσίας. Διωνία ἡ μνήμη τοῦ Ἀντωνάκι Καλαμογδάρτου καὶ τοῦ Ἀνδρέα Λόντου!

Τὸ παρελθὸν Σάββατον κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν ἡ θαλαμηγὸς «Μιραμάρ» ἐφ' ἧς ἀπέβαινεν ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας Ἐλισάβετ. Μετὰ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἡ Αὐτοκράτειρα μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἐξῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, τῇ συνοδείᾳ δὲ τοῦ κυρίου Γ. Κλάου καὶ τῆς κυρίας Κλάου μετέβη ἐπ' ἀμάξης εἰς τὴν ἐν Ῥιγανόκαμπω ἐξοχικὴν οἰκίαν τῶν τελευταίων τούτων, ἐθα παρέμεινεν μέχρι τῆς ἐσπέρας. Οἱ παρεμυθισμοὶ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων ἡμετέρων κατὰ τὴν ἀποβίβασίν της, τὴν ἐχαιρέτησαν μετὰ τοῦ προσήκοντος εἰς τὴν ὑψηλὴν ξένην σεβασμῶ.

Ἡ ἀγορὰ ἡμῶν καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τραπεζα.

Ὁ παρ' ἡμῶν Ἐμπορικὸς Σύλλογος «Ἐρμῆς» ἀπηύθυνε προχθὲς πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον ὑπόμνημα, ἐν ᾧ οἱ ἡμέτεροι συμπολιτῆται θέλουσιν ἀναγνωρῆσαι τὸ κοινὸν τοῦ τόπου φρόνημα, περὶ τῆς πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν συμπεριφορᾶς τοῦ ἔθνικοῦ τούτου ἰδρύματος, ἧτις τόσα ἐγείρει παρ' ἡμῶν καθ' ἐκάστην εὐλόγα παράποννα. Ὡς θέλουσι παρατηρήσει οἱ ἀναγνώσται τοῦ ὑπομνήματος, ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος, διὰ τοῦ ὑπομνήματός του, δὲν ἐκλιπαρεῖ τὴν πίστιν καὶ τὰ κεφάλαια τῆς Τραπεζῆς ὑπὲρ τῆς ἀγορᾶς ἡμῶν, ὡς μόνον ἀγκυραν σωτηρίας, ὅπερ ἤθελεν εἶσθαι ταπεινωτικὸν διὰ τὸ ἡμέτερον ἐμπόριον, ὅπερ ἐκ παλαιῶν πηγῶν καὶ ἐκ τῆς ἰδίας εὐξίας ἀρύεται τὰ μέσα τῆς κινήσεώς του, ἀλλ' ἀμύνεται ἐξ ὀνόματος τοῦ ἐμπορίου τῆς πόλεως κατὰ τῆς εὐτελοῦς ἰδέας ἣν περὶ αὐτοῦ ἔχουσιν οἱ Διοικοῦντες τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζάν, ἧτις μαρτυρεῖται ἐκ τῆς πρὸς αὐτὸ δυσπιστίας της, καὶ διεκδικεῖ τὴν ἰδίαν ἀξιοπρέπειαν ἀπέναντι ἐξιοθρηνητοῦ παραγνωρίσεως. Οἱ ἐν ἀγνοίᾳ διατελοῦντες τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς τραπεζῆς μετ' ἀπορίας βεβαίως ἄκρας θὰ μάθωσιν ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τῆς ζωηρότερης κινήσεως τοῦ ἡμετέρου ἐμπορίου καὶ καθ' ἣν ὅλαι αἱ ἀξίαι αὐτοῦ θέον νὰ χρηματοποιηθῶσιν, τὸ σπουδαῖον ταῦτο ἴδρυμα μόνον ποσὸν τετρακοσίων χιλ. δρ. ἔχει διατεθειμένον εἰς προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων, ἴσον δηλ. ἐκείνου ὅπερ εὑρεται εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τῶν παρ' ἡμῶν ἰδιωτῶν ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν, δευτέρως τάξεως. Τοῦτο

καὶ μόνον, φρονούμεν, ἀρκεῖ νὰ θέσῃ ὑπὸ ἐμφισθητικῆν τὴν χρησιμότητα τῆς ἔθνικῆς τραπεζῆς διὰ τὸ ἡμέτερον ἐμπόριον καὶ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν πικρίαν τῶν αἰτιάσεων αἰτίνες ἀπὸ τινος μετ' ἐπιτάσεως ἀπευθύνονται ἐντεῦθεν πρὸς αὐτὴν. Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος κάλλιστα ἐπραξε διαμαρτυρηθεὶς κατὰ τῆς φειδωλίας τῆς ἔθνικῆς Τραπεζῆς, ἐφ' ὅσον μάλιστα αὐτὴ δὲν παρεμβάλλει μόνον προσκόμματα εἰς τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου μας, ἀλλὰ καὶ ἐλέγχει δυσπιστίαν πρὸς αὐτὸ, ἣν οὐδὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃ, καὶ παραγνωρίσιν τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ δαναμένων, αἰτίνες εἰς ὅλας τὰς ἐμπορικὰς κρίσεις ἐδείξαν ὅλην αὐτῶν τὴν ἀκμὴν, καὶ μόνον διατελοῦσιν ἄγνωστοι εἰς τοὺς Διοικοῦντας τὴν ἔθν. Τραπεζάν. Τὸ κατωτέρω ὑπόμνημά του ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος ἀνεκλώσσε καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα καὶ αὕτη ἐκτιμῆσῃ τὰς κατὰ τῆς ἔθνικῆς Τραπεζῆς αἰτιάσεις τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς, ἐπιστήσῃ δ' ἐπ' αὐτῶν τὴν προσοχὴν τῆς Διοικήσεώς της.

Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν ΕΡΜΗΣ
Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν
ΤΗΣ ἘΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Εἰς Ἀθήνας.
Ἐν Πάτραις τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1885.

Ἀξιότιμε Κύριε Διοικητά!
 Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν «Ἐρμῆς» οὐδὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προστάξαι, μετ' ἄκρας λύπης παρατηρῶν ὅτι αἱ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζὴν ἐπανεληλυμμένοι παραστάσεις αὐτοῦ, περὶ ἐπαυξήσεως τοῦ ποσοῦ, ὅπερ τὸ ἐνταῦθα ὑποκατάστημα τῆς διατίθειν εἰς προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων, οὐδαμῶς ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν παρὰ τῶν Διοικοῦντων τὸ ἔθνικὸν τοῦτο ἴδρυμα, ἐντεῖλατο μὲν ἵνα καὶ αὐτὴς ὑποβάλλω αὐτοῖς τὸ αἴτημα ταῦτο, κατὰ δὲ τὴν ἡμετέραν ἀγορὰν δυσπιστία αὕτη τῆς ἔθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ἄδικος ἐστὶ καὶ ἐπιζημία τῷ τε ἐμπορίῳ τῆς πόλεως καὶ τῷ συμφέροντι αὐτῆς τῆς ἰδίας.

Ἐν τῶν σημαντικωτέρων ἐμπορικῶν κέντρων τῆς Ἑλλάδος, αἱ Πάτραι, εὐλόγως, ἀξιότιμη Κύριε, δύναται νὰ παραπονεθῇ ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τραπεζα τὴν ἐλαχίστην δίδει ὄθησιν εἰς τὴν δραστηριότητα του καὶ ὅτι κακῶς ἐξετίμησε πάντοτε τὴν οἰκονομικὴν εὐξίαν καὶ περὶ τὰς συναλλαγὰς χρησιμότητα αὐτοῦ. Δύναται μάλιστα ἡ πόλις ἡμῶν νὰ αἰτιαθῇ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ὅτι δυσμενῶς ἔχει πρὸς αὐτὴν καὶ ὅτι κατὰ προτίμησιν τὰς μεγάλας αὐτῆς εὐκολίας καὶ παροχὰς ἐπεφυλάχαστο δι' ἄλλα μικρότερα ἐμπορικὰ κέντρα, ἅτινα μ' ὄλον ὅτι δὲν εἶναι ἀνάξια πίστεως, δὲν συγκεντροῦσιν ἐντούτοις ἐν ἑαυτοῖς τὴν ἐμπορικὴν ζῶν καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς, οὐδὲ φθάνουσι εἰς τὸ πολλοστὸν τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἡμῶν.

Ἐνθ' ἡ Ἐθνικὴ Τραπεζα ἐν Μεσολογγίῳ, ἐν Ἀμφύσῃ, ἐν Κυπαρισίᾳ κ.τ.λ. διατίθειν περὶ τὰ δύο ἑκατομ. δραχμῶν εἰς προεξοφλήσιν ἐμπορικῶν γραμματίων, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀγορᾷ τὸ πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν προωρισμένον ποσὸν περιώρισεν ἐπ' ἐσχάτων εἰς ἐν μόνον ἑκατομ. καὶ διακοσίας χιλ. δρ. περίπου, ἐν γὰρ δὲ τῷ παρόντι τοῦτο ἐμειώθη εἰς 400 χιλ. Ἐντούτοις πρὸ τινῶν ἐτῶν τὸ ἐνταῦθα ὑποκατάστημα τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς διέθεθεν εἰς προεξοφλήσεις περὶ τὰ τρία ἑκατομ. δραχμ. οὐδὲν δ' ἐπῆλθεν ἕκτοτε δυνάμενον νὰ δικαιολογήσῃ τὸν περιορισμὸν του καὶ τὴν ἐκ τούτου μαρτυρούμεν ἄμενην δυσπιστίαν, διότι ἡ ἡμετέρα ἀγορὰ ὡς δυσπιστίαν ὑπολαμβάνει τὸ ἐλάχιστον τοῦτο ποσὸν καὶ ὡς παραγνώρισιν αὐτῆς, ἐκ μέρους τῶν Διοικοῦντων τὸ Πιστωτικὸν τοῦτο ἴδρυμα, ὡς καὶ τὸ κλείσιμον τῶν τρεχομένων λογαριασμῶν, ὅπερ ἐδείνωσε τὴν στενοχωρίαν καὶ καθ' οὗ ὁ Σύλλογος δὲν δύναται νὰ μὴ διαμαρτυρηθῇ καὶ ἤδη.

Εἰς ἡμᾶς βεβαίως δὲν ἀπόκειται νὰ καταδείξωμεν ὅτι ἐν τῇ παραγνωρίσει ταύτῃ πολὺ ἐγγυεῖται τὸ ἄδικον, οὐδὲ νὰ δεικνύωμεν διὰ πραγμάτων ὅτι ἡ ἡμετέρα ἀγορὰ καὶ διὰ τὰ ἐν αὐτῇ κυκλοφοροῦντα πραγματικὰ κεφάλαια, καὶ διὰ τὴν ἔκτασιν τῶν ἐργασιῶν της, καὶ διὰ τὴν φιλοπορίαν καὶ τὴν χρησιμότητα τῶν ἑαυτῆς ἐμπόρων, ἤξιζε πλείοτερας ἐκτιμῆσεως καὶ πίστεως ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Μ' ὄλον ὅτι ἡ ἡμετέρα ἀγορὰ μόνον πηγὴν προμηθείας κεφαλαίων δὲν ἔχει τὰ ταμεία τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, οὐχ' ἤτιον εὐλόγως ὑπολογίζουσα καὶ τὴν συνδρομὴν τῆς πίστεως της παρ' αὐτῇ, εὐρέθη, στερηθεῖσα ταύτης εἰς δυσχερῆ θέσιν, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἰδίᾳ ταύτην τῆς ζωηρότερης κινήσεώς της καὶ μέγα μέρος τῶν παρατηρηθεισῶν ἐν αὐτῇ στενοχωριῶν, ὀφείλεται εἰς τὴν φειδωλίαν ταύτην, ἧτις οὐ μόνον τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου μας παρέβλαψεν, ἀλλὰ καὶ τὸ συμφέρον τῆς ἰδίας Τραπεζῆς οὐδαμῶς ἐξυπνήρησεν.

Ὁ περιορισμὸς οὗτος τῶν πιστώσεών της, χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν κατὰ πόσον ἐπέδρασεν εἰς τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου ἡμῶν καὶ κατὰ πόσον ἐξυπνήρησε τὸ συμφέρον τῆς Τραπεζῆς, παραμένει παρ' ἡμῶν πάντοτε γεγονός ἀνεξήγητον, πῶς δηλονότι ἡ Ἐθνικὴ Τραπεζα, ἐνῶ ἐδύνατο πάντι ἀκινδύνως νὰ διαθέτῃ ἐνταῦθα τὸ πενταπλάσιον τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ καὶ νὰ πορισθῇ ἐξ αὐτοῦ βεβαία ὄφελῃ, ὅσα ἴσως δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀσφαλῶς παρ' ἄλλαις ἀγοραῖς, δαίκνυται τόσον φειδωλὴ πρὸς τὴν ἐμπορικὴν ἡμῶν πόλιν, ἥτις συγκεντροῖ τὸ σπουδαιότερον τῆς σταφίδος ἐμπόριον καὶ ὄλων τῶν ἄλλων προϊόντων καὶ ἧτις παρέχει ἀφθονα τὰ χρηματικὰ μέσα εἰς ἀπάσας τὰς σταφιδόφορους ἐπαρχίας τοῦ Κράτους.

Ἡ ἐμπορικὴ ἡμῶν πόλις ἐδικαιοῦτο, φρονεῖ δὲ ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος, πλείοτερας ἐκτιμῆσεως ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ δι' οὗς λόγους ἀνωτέρω ἐθέσαμεν καὶ διότι ἐνέγει πλείστον τὸ ἔθνος ὅτι ἡ πόλις ἡμῶν ἔχει παρακατατεθειμένον παρ' αὐτῇ κεφάλαιον, τὸ λιμενικόν.

Δαμβάνει ὅθεν ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος τὴν τιμὴν νὰ συστήσῃ τῇ Σ. Διοικήσει τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀκριβεστέραν ἐκτίμησιν τῆς οἰκονομικῆς εὐξίας τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς καὶ συνεπῶς τὴν ἐπαύξησιν τοῦ εἰς προεξοφλήσεις προωρισμένου ποσοῦ εἰς πέντε ἑκατομ. δραχμῶν, ὅπερ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει νὰ περιορίζηται πλείοτερον τοῦ ἡμῶν ποσοῦ.

Δὲν εἶναι ἴσως τολμηρὸν νὰ εὐχθῆ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος καὶ περὶ ἐλλαττώσεως τοῦ τόκου τῶν προεξοφλήσεων εἰς εἰς τοὺς ο) ὅλος ἐστὶ καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ, ἵνα οἱ ὄροι τοῦ ἐμπορίου καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀποβῶσιν οἱ αὐτοί, χάριν τοῦ ἐμπορικοῦ συναγωνισμοῦ, ὅστις δὲν ἀνέχεται ἀνισότητος καὶ διαφορᾶς περὶ τὴν προμῆθειαν τῶν κεφαλαίων.

Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος ἐλπίζει ὅτι τὴν φρονίαν ταύτην ἡ Σ. Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς θὰ τείνει εὐμενῆς οὐς εἰς τὸ αἴτημά του τοῦτο καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἐμπορίου καὶ πρὸς τὸ ἑαυτῆς καὶ ἵνα τεθῇ τέρμα εἰς τὰς εὐλόγους αἰτιάσεις τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς κατὰ τοῦ ἰδρύματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ δὲ ταύτῃ διατελοῦμεν ἐν ἐλπίσι χρησταίς.

Δεχθῆτε παρακαλῶ, ἀξιότιμε Κύριε Διοικητά, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἄκρας πρὸς Ἰμας ὑπολήψεώς μου, μεθ' ἧς διατελῶ

Ἡ ρ ό ε δ ρ ος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου «Ἐρμῆς»
Α. ΣΤΑΜΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Φίλε Κύριε Συντάκτα.

Ἡ προσοχὴ τῶν πολιτῶν ἀποβαίνει δυσχερῆς ἤδη νὰ ἐφελευσθῇ ἐπὶ ζητημάτων ἀλλοτρίων τῆς μεγάλης Ἐθνικῆς ὑποθέσεως, ἧτις καὶ τῶν ἀντι-

Φίλε Κύριε Συντάκτα.

προσώπων και των κυβερνητών του τόπου και των πολιτών αυτών πολύ εύλόγως απορροφά δόκλκλον την μέριμναν και κινηή άμέριστον τό ένδιαφέρον. Διερχόμεθα ημέρας άγίων συγκινήσεων, και ή δημοσιογραφία αποκλειστικώς άσχολεΐται, όπως άναρρίπιση τό αίσθημα του πατριωτισμού των Έλλήνων και ένθουσιάζη τους πολίτας. Πάσα θεβαίως άλλη συζήτησις αποκλείεται έν ημέραις τοιαύταις και μονονού παρέρχεται άπαρατήρητος. Άλλ' άφού έν τω προηγουμένω φύλλω σας προέβην τέλος πάντων εις την εξέτασιν ζωτικου άλλως ζητήματος δια τόν τόπον, αναγκαίον κρίνω μεθ' όλους τους παρομαρτουοντας τούτους λόγους, να μη άφήσω τό έργον τούτον άτελείωτον, και δια τούτο επανέρχομαι επ' αυτού, εύελπιστών ότι θέλετε φιλοζήησει τας όλίγας ταύτας, δια τό παρόν, παρατηρήσεις μου έν τω «Φορολογουμένω» με την επιφύλαξιν «πως έν καιροίς» εύθεωτέροις πλέον, επαναφέρω την συζήτησιν επί ζητήματος, υπερ τά μάλα προώρισται να συντελέση εις την ευήμεριαν του τόπου.

Τινές υπέλαβον, ότι δια του μέσου, υπερ υπέβαλον εις την εκτίμησιν του κοινού, προς σύστασιν κτηματικής Τραπεζής, θα έλαττωθώσι τὰ έσώδα του δημοσίου. Νομίζω ότι οι τοιαύτα φρονούντες σφάλλονται στοιχειοδώς. Διότι δέν λαμβάνουσιν υπ' όψιν, ότι ή επελευσομένη έλάττωσις έν τοίς έσοδοίς, αντιστάθμισθήσεται υπό της αύξήσεως της παραγωγής, ήτις δια των μέσων τούτων, θέλει λάβει όλην αυτης την έντασιν και τούτο διότι ή καλλιέργεια θα επιτελήται έντελέστερον και νέαι έμφυτεύσεις θα ένεργηθώσι, κατ' άκολουθίαν, άντι της φθίσεως εις ήν σήμεραν είνε καταδεδικασμένη ή παραγωγή, θα προσκτήσεται νέαν ζωην και σθένος, τό δε παραχρησόμενον ποσόν, έσται ίσως διπλάσιον του νυν παραγομένου. Έντεύθεν φανερόν καθίσταται ότι πάν τό διά της μιάς χειρός παρεχόμενον τω δημοσίω εις τας παραγωγούς, θα λαμβάνεται δια της άλλης εκατονταπλάσιως μη συνυπολογιζόμενων των άλλων ήθικων και υλικων ωφελειών, αιτινες θα προκύψωσι εις τό έθνος. Άλλως δε σιαδθήποτε και άν ή σημερινή ή οικονομική κατάστασις της χώρας οιαδήποτε ίεραϊ υποχρεώσεις και άν επιβάλλωνται ήμιν, δέν πρέπει να παραβλέπωμεν και τὰ προς την κυριωτέραν πηγήν του πλούτου της χώρας καθήκοντα ήμών, αλλά πάση δυνάμει όφείλομεν να υποβοηθήσωμεν αυτην, όπως άντι της άπειλουμένης στειρώσεως εύρεθί αυτη έν επιβαλλομένη ανάγκη εις θέσιν να υποστή υπέρ του μέλλοντος της πατρίδος τας μεγίστας των θυσιαών. Είνε δε και ή πρώτη φορά καθ' ήν μέλκει τό Κράτος να προσέλθη άρρωγόν εις τους σταφιδοκτήμενας, την μόνην τάξιν, υπέρ ης ούδέν μέχρι τούδε έγένητο, και ήτις δικαιωματικώς δύναται να αίτήσεται παρὰ της αντιπροσωπείας του έθνους προστασίαν, εις καιρόν καθ' ον, άφ' ένδς μέν υπέρ των σταφιδοκτημένων ούδέν έγένητο και ή κατάστασις αυτών υπό πᾶσαν έποψιν είναι προβληματική, άφ' έτέρου δε εις τόν άγρότην έδόθη πλήρης άσυνδούσια και άνάλογα όφελήματα έχωρηγήθησαν εις τους παραγωγούς τρυ έλαίου του καπνού δια της καταργήσεως του φόρου του σιγαροχαρτου. Ούτω μόνον δια τόν παραγόν της σταφιδος ό Νομοθέτης έφάνη άνοικτεριμων. Δέν πρόκειται τὰ προτεινόμενα να επιβαρύνωσι σπουδαίως ή και κατ' έλάχιστον τὰ οικονομικά του Κράτους· αλλά και έν ή περιπτώσει υποτεθί ότι Ένεκα των περιστάσεων και ή μικρά αυτη και δικαία έλάττωσις προώρισται να παράσχη πράγματα εις την οικονομικήν κατάστασιν της χώρας, τότε αύξηθητώ ή φορολογία εις δρ. 16 άντι των προτινόμενων 15.

Όταν έχωμεν πρόσδοον άσφαλή 600—700 χιλ. δρ. κατ' έτος προβαίνουσιν δε κατά λόγον άνιούσης αύξήσεως, εύχερες μοι φαίνεται να ένεργήσωμεν δάνειον 10 εκατομμυρίων, οι τόκοι και τό χρεωλίσιον του όποίου έσονται έξησφαλισμένοι εκ των προσόδων, ή πραγματοποιήσις δ' αυτού

έσται ούχι δυσκατόρθωτος, διότι τούτο θέλει συναφθί πάντοτε τη παρεμβάσει και έγγυήσει μιάς των παρ' ήμιν τραπεζών ή ομάδος τινός Τραπεζιτών. Η διάρκεια της φορολογίας έξακολουθήση άχρις ού δια των ένιαυσίων καταβολών τούτε τόκου και χρεωλυσιου άποσβεσθί έλοσχερώς τό δάνειον. Τότε τό αρχικόν κεφάλαιον της τραπεζής και οι προστιθέμενοι ένιαυσίως τόκοι, έσονται καθαρὰ περιουσία των σταφιδοφόρων επαρχιων. Καθ' ήν δέ περίπτωσιν παραδεχθώμεν, ως πιθανήν, και την έσχάτην ύπόθεσιν, ότι ή εύρεσις δανείων δια των έκτεθεισών έγγυήσεων άποβήσεται άδύνατος, πάλιν τό έτήσιον έσοσον των 600—700 χιλ. δραχμών έσται ίκανον, έντός βραχυτάτου χρονικου διαστήματος, να άποτελέση σεβαστόν και σπουδαίον κεφάλαιον. Όσοι γνωρίζουσι τὰ της συστάσεως και λειτουργίας των έν Εύρώπη Ταμειουτηριων, ένθα οι εργάται κατατιθέασι τας έξυτων οικονομίας, και αιτινες όλίγον κατ' όλίγον άπαρτίζουσι τό κεφάλαιον, υπερ προώρισται να καταστήση εύτυχές τό άτομον, και πολλάκις και την οικογένειαν, όσοι δέν άγνωουσι την ιστορίαν της Έθνικής Τραπεζής και τὰ μέσα, δι' ών έγγεννηθη αυτη, βαθμιαίως ήδρώθη, προς δε τούτοις την ιστορίαν των Γερμανικων και Ιταλικων Τραπεζών· όσοι γνωρίζουσι, ότι δι' άπλουστάτης και ανεπαισθήτου φορολογίας τό λιμενικόν Ταμειον Πατρών, έχει περιουσίαν σήμεραν υπέρ τὰ 4 εκατομμύρια δραχ. καιτοι δαπανήσαν εις έργα, έσον τούτω και πλέον ποσόν, δέν θα άρνηθώσι να συνομολογήσωσιν, ότι δι' ού τρόπου προτείνω ή σύστασις της Τραπεζής και ή πρόδος αυτης είνε γεγονός ανεπίδεδκτον άμφοβητήσεως. Γνωστόν τυγχάνει, ότι ή Έθνική Τράπεζα χορηγεί εις τους γεωργονκτηματίας μόνον περί τὰ 12,000,000 δρ. δι' ών ούτοι μετά μεγίστης δυσχερείας έξοικονομοουσι τας ανάγκας των, άδυνατούντες και προς την πρόδοον να βαδίσωσι και την θέσιν αυτών να βελτιώσωσιν· αλλοία θεβαίως και υπό πᾶσαν έποψιν εύάρστος ήθελεν εισθαι ή θέσις των κτηματιών, άν οι προτείνουσι ήτοι ήτοι ήτοι έξοισούντο προς τας χορηγήσεις άς πούονται αι Ιταλικαι Τράπεζαι, αιτινες· επί 355 εκατομμυρίων πιστωμάτων τὰ 215 άνήκουσιν εις τὰ επί άγροτικων ακινήτων, 92 εις τὰ επί των έν ταις πόλεσιν ακινήτων και 45 εις τὰ επί μικτών.

Εις δε τους άμφιβάλλοντας περι της επιτυχίας του δανείου και της δια της παρελεύσεως του χρόνου άπαρτίσεως σπουδαίου κεφαλαίου της κτηματικής Τραπεζής, δύναται να προταθώσι και άλλα μέσα προς έξεύρεσιν των αντιπροσωπευτικων άξιας αυταλλακτικων οργάνων. Μικρά χαρτενομίσματα 1 μέχρι 5 δραχμών, ποσότητος 2,000,000 δραχμών έγγυημένα υπό της Κυβερνήσεως, νομίζω, ότι έδύναντο να κυκλοφορῶσιν άκωλύτως Πελοποννήσῳ, και ούδεμίαν να φέρωσιν διατάραξιν· τουναντίον δε μάλιστα φρονώ, ότι ταύτα μεγάλως ήθελον συντελέσει εις την διευκόλυνσιν των συναλλαγών. Τό πράγμα είνε άπλοον· αι σταφιδοφόροι επαρχία συνιστώσι ταμειον κοινόν υπέρ της κοινής αυτών σωτηρίας ή διαχείρησις της κοινοτικής περιουσίας ανατίθεται εις επιτροπήαν, ήτις εκδίδει γραμμάτια έξαργυρωμένα τω καμιστή επί τη έμφανίσει. Οι έταίροι και τοιοῦτοι θεβαίως είνε άπαντες οι σταφιδοκτήμενοι και καλλιεργηταί της σταφιδος πεποιθότες επί την πραγματικήν άξίαν του γραμμου λαμβάνουσιν και δίδουσι τούτο εις τας συναλλαγάς των άντι νομίσματος. Έκ των προτέρων δε δυναται τις να εικάση ότι ή κυκλοφορία αυτών ούδεμίαν θέλει άπαντήσει δυσχερείαν, διότι και τό ποσόν αυτών έστι έλάχιστον και θ' άπορροφηθί ταχέως έν κοινωρία τοσοῦτον διψώση μικρών οργάνων αντιπροσωπευόντων άξίαν και εκδοθέντων υπό την έγγυήσιν της Κυβερνήσεως.

Γ. Ν. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Επί των δημοσιευθέντων δια της υπογραφής ενός αστυνομικού οργάνου θα συνομολογήτε, θεβαίως, και 'Υμείς, ότι δέν μοι επιβάλλεται άπάντησις. Τὰ πρόσωπα τὰ άσχοληθέντα εις την σύρραφην της δθεν άναίρεσεως των υπ' έμου περι αστυνομίας γραφέντων, μετά τοσαύτας μάλιστα ημέρας, ό τρόπος δι' ού είτε οίκοθεν, είτε ένταλθέντα ανέλαβον την υπεράσπισιν του κ. Δημάρχου, μ' άπαλλάττουσι της υποχρεώσεως να ρίψω ούδ' έλέμμα καν επί της σύρραφής των, ήτις μακράν του ν' άναίρεση και τό έλάχιστον των υπ' έμου λεχθέντων, παρίστησι μόνον τό ποιόν του προσώπου, υπερ συνέταξε την διατριβήν.

Η δοσιλογία μου επομένως, επί καθαράς αληθείας έρειδομένη, προσελάβετο ήδη έπίσημον κύρος δια της τελείας σιωπής των άρμοδιων, προς ους και μόνους υποχρεώσιν είχαν ν' άπαντήσω είτε επεχειρόν ούτοι ν' άναίρεσωσι τὰ υπ' έμου δημοσιευθέντα. Εύτυχως με άπήλλαξαν του κόπου, και εύχαριστώ αυτούς δια τούτο. Εις δε τους οίμώζοντας έτι δια την στέρησιν της αστυνομικής έξουσίας, ους πάνυ καταλλήλως οι εα δημοτικά διευθύνοντες έξελέξαντο ως συνηγούρους, χαρίζω την ευπρέπειαν της γλώσσης, και του ύφους έν γενεί, δι' ών ανέλαβον την υπεράσπισιν των φίλων των, και δι' ών και μόνων ηύδοκίμησαν, ως διατείνονται, εις τό αστυνομικόν των εαδίων, υπερ δια την άτυχίαν του τόπου άπώλεσαν.

Ίσως δέν είν' άσκοπον να γνωσθί έν τέλει και τό εξής γεγονός, άρκούτως χαρακτηρίζον την χρηστότητα των διαχειριζόμενων την δημοτικήν μας έξουσίαν. Ούδ' αυτοί, ούδ' ό Συντάκτης της λιβελλογραφικής διατριβής των έτόλμησαν να υιοθετήσωσι δια της υπογραφής των τὰ γραφόμενα, γινώσκοντες ίσως, ότι παρὰ τό α θου Κύριε φυλακήν τω στόματί μου ν, κείται και τό άνοιξω τό στόμα μου. Έπεξήτουν λοιπόν υπέβουον, δν και εύρον μεταξὺ των αστυνομικων των οργάνων δια τίνος, νομίζετε πρόπον; Άπέσπασαν εκ του δημοτικού αρχείου δύο έπίσημα του αστυνόμου έγγραφα, δι' ών ούτοι είχε προτείνει άλλοτε την κατάργησιν της θέσεως τούτου, και την άπόλυσιν του επομένως εκ της ύπηρεσίας, και έδωκαν αυτω ταύτα, εύρισκόμενα έτι και νυν έν ταις χερσιν αυτου. Ως άμοιβήν των λοιπόν δια την σωτηριαν του ζητήσαντες, έλαβον την υπογραφήν του, και δι' αυτης έφεραν εις φώς τό περιλάληλον διασκευάσμα των.

Έγώ έντούτοις δικαιοῦμαι να κλείσω πᾶσαν περαιτέρω περι των αστυνομικων αυζητησιν, άρτων εις την εκτίμησιν 'Υμων τε και του κοινου τό διατί ούκ έστι δυνατόν έν τη πόλει μας να εύδοκιμήσωσιν οι θεσμοί της Δημοτικής Αστυνομίας.

Διατελώ μεθ' υπολήψεως ιδιαζούσης, φίλος σας Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ.

Κατ' αυτας, ένεκα της υπερτίμησεως των άλευρων υπό των άλευροποιων, ό άρτος έξέλιπεν εκ της αγοράς ήμών και εκ τούτου επικρατεί συγκινήσις, ήτις όλίγον χειράζεται ακόμη δια να λάβη άπειλητικήν στάσιν. Καθήκον έχουσιν αι άρχαι να θέσωσι τέρμα εις τας άθλιότητας ταύτας, διότι άφίνοντες τόν τόπον άνευ άρτου, αναλαμβάνουσι την εύθύνην των ένδεχομένων ταρχών και άταξιων, αιτινες αποβαίνουσιν ένίοτε ολέθρια εις την δημοσίαν τάξιν.

Οι δικαστικοί νόμοι της Ελλάδος μετά της σχετικής νομολογίας του Άρείου Πάγου υπό Θ. Ν. Φλογαίου, τόμος Πρώτος, περιέχων ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΝ. 'Υπό τόν τίτλον τούτον έξεδόθη επ' έσχάτων εκ των τυπο-

γραφείων του γνωστού εν Αθήναις εκδότης Σ. Κ. Βλαστού, εις δγκώδη τόμον εκ σελ 872 χρησιμότερον νομικόν έργον, κάλλιστον δὲ βοήθημα παντός περὶ τούτους νόμους ασχολουμένου. Ο κ. Φλογαίτης δι' ατρίτων κόπων ηγάγεν εις πέρας έργον ὑπό πολλὰς ἐπόψεις αξιοσύντατον, εὐχοπστον δὲ οὐ μένον εις τούτους ἐξ ἐπαγγέλματος νομικούς, ἀλλὰ και παντὶ ἐπιεμένῳ νὰ γνωρίζη τίνι τρόπῳ οἱ διάφοροι τῶν δικαστικῶν νόμων ὄρισμοὶ ἐξηγήθησαν και ἐφηρμόσθησαν ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου. Ο συγγραφεὺς δὲν ἐταξινόμησε τὴν ὕλην κατὰ σύστημά τι και ὑπὸ γενικὰς ἀρχὰς, ὅπερ προσδίδει μὲν ἐπιστημονικὴν ὄψιν εις τὰ ἐρμηνευτικὰ τῶν νόμων συγγράματα, ἀλλὰ και ὅπερ καθιστᾷ αὐτὰ ἀπρόσιτα μὲν εις τούτους μὴ νομικούς, δυσπρόσιτα δὲ και εις αὐτούς τούτους ἐπιστήμονας ἀνευ ἰδιαιτέρας σπουδῆς περὶ τὴν κατανόησιν τοῦ συστήματος και τῆς μεθόδου τῆς ἐρμηνείας. Ο κ. Φλογαίτης ἐδέχθη πρακτικώτερον σύστημα ἐρμηνείας εις τὸ ἀρτι ἐκδοθὲν συγγράμμα τοῦ ὄψ' ἑκατοῦ άρθρον, εἴτε τοῦ ὄργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων εἴτε τῆς πολιτικῆς δικονομίας μετὰ τῶν τροποποιήσαντων και συμπληρωσάντων αὐτὰ νεωτέρων νόμων καὶ Βασιλικῶν διαταγμάτων, παρατίθηναι μετ' ἀκρας σαφηνείας ὅσα νομικὰ ζητήματα προκύπτουσιν ἐκ τῶν διατάξεων αὐτοῦ και τῆς ὑπὸ τῆς νομολογίας τοῦ Ἀρείου πάγου δοθείσης εις αὐτά λῦσεως, ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ μέχρι σήμερον. Οὗτω κατηρτίσθη ὁ πρῶτος οὗτος τόμος περιέχων κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο τὸν ὄργανισμόν τῶν δικαστηρίων και τὴν Πολιτικὴν δικονομίαν, παρασκευάζεται δ' ἡ δημοσίευσίς τοῦ δευτέρου τόμου ὅστις ὑπὸ τὸ ἴδιον σύστημα θέλει περιλάβει τὴν ΠΟΙΝΙΚΗΝ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΝ, ΤΟΝ ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΝΟΜΟΝ και τὴν ΠΟΙΝΙΚΗΝ ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΝ και τοῦτον θέλει ἐπακολουθήσει ἡ δημοσίευσίς δύο ἐτέρων τόμων, περιλαμβανόντων τὴν Ἐξάβιβλον τοῦ Ἀρμετροπούλου μετὰ παραβολῆς και πρὸς τὰ Βασιλικά, τούτους νεωτέρους Ἀστυκούς νόμους και τὸν Ἐμπορικόν νόμον. Οἱ ἐκδοθέντες τούτοι περιλαμβάνονται αἱ χρησιμώτεροι και μείζονος λόγου ἀξιοὶ τῶν ἔως τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐκδοθεισῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων και ἐγκυκλίων, καταχωριζόμενοι ὑπὸ τὰ διάφορα ἄρθρα τῶν δικαστικῶν νόμων, εις ὧν τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν ἡ ἐρμηνείαν ἀφορᾷ· προσέτι δὲ παρ' ἑκαστον ἄρθρον ἐν παρενθέσει σημειοῦνται τὰ σχετικὰ ἄρθρα τῶν Γαλλικῶν νόμων, ἐξ ὧν ἐπήγασαν τὰ τῶν ἡμετέρων δικαστικῶν νόμων. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Φλογαίτου, θὰ τύχη θεδαίως θερμῆς ἡποδοχῆς παρὰ τῶν περὶ τὰ δικαστικὰ ἀσχολουμένων και θὰ πληρῶσῃ μέγα κενὸν εις τὴν ἡμετέραν πενιχρὰν νομικὴν βιβλιοθήκην. Εὐρεῖται παρὰ τῷ ἐκδότη Σ. Κ. Βοαστῷ εις Αθήνας και τιμᾶται δρ. ν. δέκα.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ ΔΧΑΙΚΟΥ ΔΥΚΕΙΟΥ γνωστον ποιεῖται τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι τὸ προσωπικόν τοῦ Ἑλληνικοῦ και Δημοτικοῦ τμήματος, ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται φέτος τὸ Δύκειον, κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς.
Εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ τμήματος προσελέθησαν οἱ κ.κ. Δ. Παπανικολάου, Σωτ. Σακελλαρόπουλος και Νικολ. Δελένδας Καθηγηταί, και οἱ κ.κ. Γεωρ. Ἀντωνόπουλος και Χρ. Παπαδασιλείου ἀναγνωρισμένοι Ἑλληνοδιδασκαλοὶ.
Τὴν διεύθυνσιν δὲ και διδασκαλίαν τοῦ Δημοτικοῦ τμήματος ἀνέλαβε και φέτος ὁ κ. Χαρίλαος Δημητρόπουλος δημοδιδάσκαλος, μετ' ἐνὸς βοηθοῦ τελειοφοίτου τοῦ Γυμνασίου.
Ἐν Πάτραις τῇ 27 7)βρίου 1884.
(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Ἀχαϊκοῦ Δυκειοῦ).

Πρὸς ἀποφυγὴν παντός παραπόνου δεῖδικῆς διαχωριστικῆς τῶν πετρελαίων, ἐπιτρέπει εις πάντα ἀγοραστὴν πετρελαίου, τὴν ζύγισιν διὰ τὸ ἀκριβές

βάρος τῶν δοχείων, ἔχων ἐξ ἀρχῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐντὸς τῆς ἀποθήκης του πλάστιγγα. ὅστε πᾶς ἔμετὰ τὴν πληρωμὴν παραπονούμενος, εἶνε ἀπαράδεκτος· πρὸς δὲ δὲν ἐπιτρέπει νὰ μὲνη κιβώτιον ἢ δοχεῖον οὔτε ἐντὸς οὔτε ἐκτὸς τῆς ἀποθήκης μετὰ τὴν πληρωμὴν.

ΕΛΑΙΟΝ Ὀνίσκου (Μουρούνας) πρωτῆς ποιότητος, ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ὀσμῆς, γνησιώτατον και πρόσφατον, ἐκομίσθη και πωλεῖται παρὰ τῷ φαρμακείῳ **Κ. Καλυθωκά**.
Εἰς τὸν βουλόμενον δίδεται υεῖγμα τούτου.

Λ Α Χ Ε Ι Ο Ν
ΤΗΣ ΕΝ ΒΟΥΔΑ ΠΕΣΤΗ
ΒΟΝΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

4000 Λαχνοὶ κερδίζου
250000 φιορ. εις τὰ ἐξῆς ποσᾶ
Εἰς λαχνὸς 100,000 φιορῖνια.

Εἰς 20,000 φιορ.	2 ἀνὰ 1500 φ.	25 ἀνὰ 200 φ.
ε 10,000	10 ε 1000 ε	110 ε 100 ε
ε 5,000	40 ε 600 ε	140 ε 50 ε
ε 3,000	10 ε 500 ε	150 ε 30 ε
ε 2,500	15 ε 400 ε	50 ε 20 ε
ε 2,000	20 ε 300 ε	3000 ε 10 ε

Ἡ ἐκδόσεσις θέλει γίνε τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1885 ἐνώπιον τῶν Ἀρχῶν τῆς ΒΟΥΔΑ ΠΕΣΤΗΣ.

Ἀξία ἐκάστου λαχνοῦ δρ. νίας 2 1)2

Πωλοῦνται δὲ εις τὸ ἐνταῦθα **ΑΥΣΤΡΟ ΟΥΓ-ΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΛΟΥΔ.**

Εἰς τὸ Κηροπλάστιγγον τοῦ κ.

ΙΩ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

κάτωθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Παπαλουκά
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ ΛΑΧΕΙΑ ἧτοι·
Ἐθνικῆς Τραπέζης, κλήρωσις 20 ὀκτωβρ. δρ. ν. 3
» » » τέταρτον » » » 1
Βούδα Πέστης, κλήρωσις 19 ὀκτωβρ. δρ. ν. 2,50
Ἀποικίων Γαλλίας » 3 Νοεμβρ. » 2,—
Λωραίνης, » 1,50

Τ ρ ἔ ξ α τ ε

Οἱ καπνίζοντες εις τὴν ἀποθήκην τῆς οἰκίας τῶν κληρονόμων **Κ. Εὐαγγελίου** ὅπου πωλοῦνται·
1) **Κ α π ν ᾶ** εις δέματα χονδρικῶς Θεσσαλίας και Λαμίας μυροδάτος τῆς πρώτης ποιότητος.
2) **Κ α π ν ὅς** κομμένος Α'. ποιότητος και μυροδάτος λιανικῶς δραχ. ν. κατ' ὄκάν 7
3) **Λαμίας**, κομμένος ἐπίσης » 6
Τ σ ι γ α ρ ἔ τ α κατὰ χιλιᾶδα
Θεσσαλίας μυροδάτια δρ. ν. 16.
Λαμίας » » 14.

Ἐποροῦπάλληλος κάλλιστα κατηρτισμένος, γνωρίζων διπλογραφίαν, λογιστικὴν, τὴν Γαλλικὴν και Ἱταλικὴν γλῶσσαν, ζητεῖ θέσιν παρὰ τινι ἐνταῦθα ἐμπορικῷ καταστήματι. Δίδει και παραδόσεις διπλογραφίας. Ἡ διεύθυνσις εις τὸ γραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου».

Ἐνδιαφέρουσα εἰδοποιήσεις.

Κατέστη πλέον γνωστὴ εις τὴν κοινωνίαν τῆς πόλεως ἡμῶν, ἐξ ἀποτελεσμάτων μὴ ἐπιδεχομένων ἀμφισβήτησιν, ἡ ἀρετὴ και ἡ δύναμις τοῦ τονικο-θεραπευτικοῦ οἴνου, τὸν ὁποῖον κατασκευάζω ἐξ ἀρηνυώτου παλαιοῦ ἐκλεκτοῦ οἴνου, κακάου και ζαιρέτου βασιλικῆς κίνας. — Ἀνθρωποὶ φαινόμενοι λειποτάκται τοῦ νεκροταφείου, ἐνεκα τῆς ὀχρότητος των και τῆς ἐξασθενήσεως, ἐπὶ δύο μῶνον μῆνας ποιήσαντες χρῆσιν τοῦ σχεδὸν ἀλαθάστου τούτου οἴνου, ἀνέλαβον τὴν ὑγίαν των και ἔγειναν εὐσαρκοὶ και ἐρυθροὶ ἀκμαίως, ὅπερ δύνανται νὰ μαρτυρήσωσιν αὐτοὶ οὔτοι ἐνυπογράφως.

Τὸν οἶνον μου τοῦτον τελειοποιήσας ἐσχάτως διὰ τῆς ἀφίξεως ὀλίγων ἐκλεκτοτάτων, ἀπερ ἐκομίσσα κατ' εὐθείαν ἐκ τοῦ κέντρου τῆς παραγωγῆς των, ἀφοῦ ὁ ἐγγώριος λευκὸς οἶνος, ὁ πρὸς 80 λεπτὰ τὴν ὄκᾶ πωλούμενος εἶνε ὅλως ἀκατάλληλος διὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ ἐν λόγῳ οἴνου, και διὰ κατεργασίας ἐπιστημονικωτέρας ὄλως, συνίστημι εις τὸ ἐντιμὸν κοινὸν τῆς πόλεως, ὡς ὅλως ἐφάμιλλον, διὰ νὰ μὴ εἴπω εἰλικρινέστερον τοῦ εὐρρπατικοῦ. — Δὲν περιταυτολογῶ, παριστῶν ὡς ἄλλοι τὸ μὴδὲν ὡς χίλια· ἀλλὰ τὸν ἀμφιβάλλοντα προκαλῶ εις χημικὴν ἀνάλυσιν τοῦ προϊόντος μου, ὅπερ θέτω εις τὴν διάθεσιν του διὰ τούτο και ἐξ ἧς θὰ καταδειχθῇ ἡ ἀλήθεια τῶν ἀνωτέρω. Καὶ λοιπὸν οἱ πάσχοντες ἐκ π υ ρ ε τ ῶ ν, χ α λ α ρ ῶ ε ω ς τ ῶ ν δ υ ν ᾶ μ ε ω ν, ἁ τ ο ν ῖ α ς, και οἱ θέλοντες ὁπωσδήποτε νὰ καταστῶσι δυνατώτεροι και εὐτραφέστεροι, ἀ; ποιήσωσι μετὰ πεποιθήσεως χρῆσιν τοῦ τονικοθεραπευτικοῦ μου οἴνου, ὃν προσφέρω αὐτοῖς ὑπὸ πᾶσαν ἐγγύησιν, ὡς τὸ ἀριστον τῶν τοιούτου εἶδους φαρμάκων.

Υ. Γ. Αἱ ἐκ τοῦ φαρμακείου μου πωλούμεναί φιάλαι τοῦ τονικοθεραπευτικοῦ οἴνου, πρὸς ἀποφυγὴν πλανῶν ἐπιζημιῶν τοῖς ἀγορασταῖς, φέρι ἐπὶ τοῦ μαρκατοῦ μου. **Καραῖσκος Καλυθωκάς** (φαρμακοποιός.)

Ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Γεωργίου Σαγιά κατοίκου Πατρῶν, Εἰσηγητής. Λαβόντες ὑπ' ἔψιν τὴν ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν αἴτησιν τῶν ὀριστικῶν συνδίκων τοῦ μνησθέντος πτωχεύσαντος Γ. Σαγιά περὶ προσδιορισμοῦ ἡμέρας πρὸς συνέλευσιν τῶν πιστωτῶν, ὧν αἱ πιστώσεις ἐξελέγχθησαν και ἐβεβαιώθησαν ἐνόρκως, ἡ ἐγένοντο δεκταὶ προσωρινῶς, ἵνα διασκεφθῶσι περὶ συμβιβασμοῦ.

Παρατηρήσαντες τὴν δικογραφίαν τῆς πτωχεύσεως, ἐξ ἧς προκύπτει, ὅτι προηγήθησαν και νόμιμοι διατυπώσεις και παρῆλθεν ἡ νόμιμος διορία.

Ὀρίζομεν τὴν δεκάτην πέμπτην (8)βρίου ε. ε. ἡμέραν τρίτην και ὥραν 2 μ. μ. τόπον δὲ τὸ κατάστημα τοῦ ἐνταῦθα ἐμποροδικείου πρὸς συνέλευσιν τῶν ἐν λόγῳ δανειστῶν, ἵνα διασκεφθῶσι περὶ συμβιβασμοῦ.

Παραγγέλλομεν δὲ ὅπως κληθῶσι εἰ πιστωταὶ δι' ἐπιστολῶν και καταχωρήσεως τῆς παρουσίας ἐν τῇ ἐφημερίδι ὁ «Φορολογουμένος».

Πάτραις τῇ 30 Σ)βρίου 1885.
Ἐισηγητής
Π. Πέτας

Ἐὐπογραμματοεὺς
Α. Ἀσημάκας.